

ПОСЛАННЯ ПРЕЗИДЕНТСТВА ТЕРИТОРІЇ

Світло Різдва

Старійшина Ганс Боом

Перший радник у Президентстві Східноєвропейської території



Старійшина Ганс Боом

Різдво, яка чудова пора року, з ліхтариками та прикрасами, що роблять довгі темні дні зимової пори яскравішими. Я часто розмірковую над тим, скільки ще людей пам'ятають про народження нашого Спасителя Ісуса Христа у цей час. Нас можуть поглинати питання про те, що приготувати для нашого Різдвяного обіду та як прикрасити стіл або які подарунки купити для наших друзів і тих, кого ми любимо.

Але просто уявіть, як це було б, якби ми з пастухами у полі побачили нову зірку і нас би відвідав ангел з радісною новиною. Або чи ви можете уявити, що ви разом з мудрецами і приносите ваші дари новонародженому Спасителю світу?

Яким би був наш дар? Це було б золото чи мирра, чи ми прийшли б привітати Його з нашими відкритими серцями та бажанням виконувати Його волю та поширювати Його світло?

З усіх дарів, що ми могли б Йому дати, найважливішим було б повністю віддати себе, наше серце та ділитися Його світлом.

Як ми отримуємо це світло і як ми можемо ділитися ним? Ми можемо отримати світло, роблячи маленькі справи, що наповнюють нас світлом, наприклад, наші ранкові та вечірні молитви, наше щоденне вивчення Писань, вияв доброти до тих, з ким ми спілкуємося протягом дня. Перелік може продовжуватися і продовжуватися, і ми побачимо, що

коли ми замінюємо звичайні справи, які ми робимо, заради кращих справ, то ми каємося або, іншими словами, змінюємо наш шлях і стаємо кращими людьми, більше схожими на нашого Спасителя Ісуса Христа. Люди навколо нас побачать наше світло, бо ми будемо сяяти, і тоді ми зможемо спрямовувати їх.

Коли світло в нас зростає, то зростатиме і наша любов до всіх дітей Небесного Батька. Ми зможемо дивитися на них так, як це робить Він, і ми будемо любити їх так, як любить їх Він. Під час цього процесу ми почнемо більше розуміти нашу місію у цьому житті.

Якщо ви так зайняті у повсякденному житті, що забули, ким ви дійсно є, тоді нехай ця пора року нагадає вам про те, ким ви є і на що здатні. Ви—Його син або дочка, і Він любить вас і хоче, щоб ви повернулися безпечно до Нього.

Нехай нашим даром буде наша любов, і давайте запросимо друга або колегу, або члена родини, або члена Церкви, чиє світло трохи потьмяніло, прийти до церкви з нами на Різдво, щоб він або вона змогли самі відчутися це світло.

“Отак ваше світло нехай світить перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла, та прославляли Отця вашого, що на небі” (Матвій 5:16).

Нехай це і буде нашим даром Йому у цю пору року і завжди. ■

З усіх дарів, що ми могли б Йому дати, найважливішим було б повністю віддати себе, наше серце та ділитися Його світлом.





Київський Український храм

Скотт Льюїс Ротай, 72 роки, приход Седаркрест, кіл Карерсвілл, штат Джорджія, покликаний президентом Київського Українського храму, змінюючи президента Джерольда Рота. Дружина президента Ротая, **Соня Кеті Реддік Ротай**, буде служити матроною храму, змінюючи сестру

Гертруду Рот. Він служить храмовим запечатувачем, а також служив радником у президентстві храмів у Києві, Україна, та Орландо, Флорида, єпископом, радником у президентстві колу, патріархом та членом вищої ради. Вийшов на пенсію з посади головного заступника секретаря суду, народився в Атлантик-Сіті, штат Нью-Джерсі, в сім'ї Джона Фредеріка та Ширлі Естел Вайнстайн Ротай.

Сестра Ротай служить радником у президентстві Товариства допомоги приходу та храмовим обрядовим працівником, а також служила помічницею матрони у храмах у Києві, Україна, та Орландо, Флорида, президентом Початкового товариства колу, писарем патріарха та храмовим обрядовим працівником. Вона народилася в Маунт Клеменс, штат Мічиган, у сім'ї Ельберта Оуена та Міні Лу Вімпі Реддік.

Вони почнуть своє служіння у листопаді 2019 р. ■

можливість розширити коло шанувальників і друзів.

Цього разу організатори вибрали сцену клубу Головного військового госпіталю у м. Києві. Концерт, який відбувся 25 травня, був присвячений захисникам України, які проходять лікування. “Нашим пацієнтам дуже потрібні такі прекрасні заходи,— сказав у вступному слові заступник начальника центру морально-психологічного забезпечення госпіталю, полковник Перов Геннадій Борисович.—Коли є така потужна духовна підтримка, наші хворі значно швидше одужують”.

У традиціях фестивалю— використовувати найрізноманітніші жанри та інструменти. Тому під час концерту звучали класичні твори і сучасні пісні, відомі композиції та нові мелодії. Подібно до старовинної скіфської пекторалі, якій фестиваль зобов'язаний своєю назвою, виконавці продемонстрували красу свого таланту.

Почався концерт з виступу хору Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів (диригент—Михайло Трохименко). Хор виконав українську народну пісню “Сусідка”. У фестивалі взяли участь як члени Церкви, так і запрошені гості. Особливо запам'яталися виступи ансамблю юних скрипалів “Рондо” з Макарівської музичної школи (керівник—Ольга Кузьменко), у виконанні якого прозвучало кілька композицій класичної та сучасної музики. Адже молоді виконавиці, попри зовсім юний вік, продемонстрували професійність досвідчених

“Дай, Боже, щастя всім”

Тетяна Богдан

Печерський приход, Київський Український кіл

Ці слова з пісні “Квітка—душа” могли би послужити епіграфом до прекрасної події— всеукраїнського фестивалю “Музична пектораль”, який в черговий раз організувала і провела Церква Ісуса Христа Святих Останніх Днів. Фестиваль вже має свої традиції. Він почав своє існування у 2013 році й

з того часу встиг стати відомим і серед учасників, і серед глядачів. Його особливість полягає в тому, що фестиваль об'єднує як професійних виконавців, так і самодіяльних, і кожного разу проходить на різних концертних майданчиках. Це дозволяє не лише залучати нових виконавців, але й мати

МУЗИЧНИЙ ФЕСТИВАЛЬ

МУЗИЧНА ПЕКТОРАЛЬ

25 травня | **15⁰⁰**
 2019 року
вул. Госпітальна, 18
 у приміщенні клубу Головного військового клінічного госпіталю
 (вхід з вул. Новогоспітальна, ст. м. Печерська)

музикантів. Цього року вони завоювали першу премію на міжнародному фестивалі імені Євгена Станковича!

Щороку взяти участь у “Музичній пекторалі” запрошуюють місіонерів Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів, які несуть слово Господа по всьому світу. І молоді, і літні місіонери залишають свої домівки, щоб приїхати в інші країни проповідувати євангелію. Цього року серед літніх





місіонерів були члени відомого Хору скінії, настільки відомого, що його запрошуюють до участі в інавгурації американських президентів. Літні місіонери виконали

гімн "Пісня вдячності луна". Серед виконавців були і президент Київського Українського храму і його дружина. А молодий місіонер, старійшина Олстром, виконав "Тавот"

композитора Поппера у супроводі Богдани Куртяк, студентки Муніципальної академії музики ім. Глієра.

У програмі фестивалю звучав також і запальний чардаш у

виконанні викладача музичної школи № 9, Марини Завальної (ксилофон), і вокальна джазова композиція у виконанні Євгенії Глінської, і народні мелодії у виконанні ансамблю акордеоністів-баяністів. Звучали також пісні, які вже встигли дуже полюбити слухачі (“Квітка душа”, “Україна—це ти”, виконавці—Віра Баклан і Зіна Ващенко). Розчулив також виступ Алли Павлукової, медсестри госпіталю, яка постала перед глядачами у зовсім іншому амплуа, виконавши українську народну пісню. Під час виступів звучали фортепіанна музика і віолончель, труба і ксилофон, акордеони і скрипки, хоровий спів і вокал. Але головне, що поєднувало все це розмаїття—любов і щире бажання щастя усім присутнім у залі. Глядачі відчували це і нагороджували кожен виступ тривалими, гучними оплесками.

“У мене зараз такий чудовий настрій,—поділилася враженнями після концерту Олеся Кабанник.—Я сповнена теплих, радісних почуттів і величезної вдячності всім виконавцям та організаторам. Я навіть не очікувала, що концерт буде настільки професійним і захоплюючим. Прекрасний репертуар і прекрасні виконавці! Музика надихнула мене особливим чином—захотілося зробити щось хороше, аби передати іншим хоча б частинку того світла, яке я отримала зараз!”

“Я прийшов у Церкву Ісуса Христа Святих Останніх Днів завдяки музиці, коли почув, як звучить гімн “О, мій Господь, хвала



Тобі,—сказав Євген Коник, один з учасників хору ЦХСОД.—Я відчув тоді щось дуже особливе. Це було багато років тому, але і сьогодні музика має великий вплив на моє життя. Я впевнений—наш музичний захід допомагає відчувати особливий дух. Саме завдяки музиці я колись зміг відчути, що Небесний Батько любить мене”.

“Мені дуже сподобалася атмосфера, яка панувала під час концерту,—продовжувала ділитися

враженнями Ольга Плакушко.— Я дуже люблю музику, хочу часто відвідувати різноманітні музичні заходи. Мені здається, що сьогодні звучали виступи, які гідні міжнародної сцени. Такою запальною була гра на ксилофоні, вразив ансамбль юних скрипалів, прозвучали блискучі аранжування інших виконавців. Все було просто чудово, справжнє свято музики. З нетерпінням буду чекати на наступний концерт”. ■

Різдвяне чудо

Ілля Лукач

Печерський приход, Київський Український кіл

Різдво—це чудова пора. Це час, коли ми збираємося з нашими рідними і близькими і чудово проводимо його разом.

Останні 2 роки у мене була можливість проводити Різдво в оточенні людей, яким я служив. Будучи місіонером повного дня і

служачи в західній частині України, я зрозумів, що Різдво—це не лише весело проведений час із сім’єю, смачні страви і відпочинок, а це також і служіння людям, які дуже потребують уваги і піклування інших людей. На місії ми служили людям майже щодня, але Різдвяне

служіння залишається в моїй пам'яті як дещо особливе.

Якось ми з напарником йшли додому повз двір одного з місцевих членів Церкви. Він був малоактивним, часто знаходив якісь відмовки, але був чудовим братом і часто мав бажання допомогти. Того вечора ми вже були дуже втомлені і хотіли якомога швидше дістатися домівки, але обидва відчували, що нам по дорозі додому просто



Ілля Лукач

необхідно відвідати його. Зрозумівши, що так через нас працює Дух, ми вирішили, що підемо до нього навіть без попередження. Ми підійшли до дверей, подзвонили, але замість нього нам відчинила двері його дочка, яка була дуже здивована тим, що ми прийшли до них саме тоді, коли здоров'я її батька було в надзвичайно критичному стані. На той час сім'я не мала можливості придбати навіть вкрай необхідні ліки. Завдяки бригаді швидкої допомоги, лікарям, президентству філії та волі Бога, ми буквально змогли врятувати його життя.

Цей випадок навчив мене простим, але важливим принципам.

Ми дійсно є знаряддям у руках Господа і через нас Він може виконувати Свою роботу.

Після цього випадку я і мій напарник відчували справжню радість від того, що наше служіння сильно вплинуло на життя того члена Церкви. Ми були дуже щасливі від того, що Бог використав нас для допомоги тим, хто цього потребував.

З Писань ми дізнаємося, що коли ми служимо своїм ближнім, то лише служимо своєму Богу (див. Мосія 2:17). Різдво—це той час, коли Небесний Батько очікує від нас щирого, сповненого любові служіння. Він допоможе нам і направить нас до тих, кому потрібна саме наша підтримка.

Давайте ж пам'ятати слова з Книги Мормона і будемо готові служити нашим ближнім. ■



Особливе Різдво

Вікторія Бондарчук

Броварська філія,
Київський Український кіл

У мене завжди була мрія інсценувати події Різдва у сімейному колі. Якраз підросли наші старші діти, народилася четверта дочка (на Різдво їй виповнювалося кілька місяців)—і я вирішила, що це ідеальний час для такої події.

Ми підготували прості костюми, обладнали ясла, в якості подарунків зібрали коробочки з печивом, розподілили ролі (і це виявилось найпростішим) і, відкривши Лука 2, почали інсценувати таку чудову історію Різдва Ісуса.

Ми змогли хоча б трохи увявити себе учасниками чудових подій. Наші серця сповнилися почуттями радості, вдячності і єдності.

Ці почуття ми змогли передати нашим рідним і друзям, надіславши їм поздоровлення з нашими незвичайними різдвяними фотографіями.

Це Різдво дійсно стало для нас особливим і пам'ятним. ■



Різдво— це турбота про інших

Галина Деніелз

Харківський приход,
Київський кіл

Ми всі з нетерпінням чекаємо на Різдво— подарунки, смаколики і солодощі, святкові дні, які можна проводити вдома.

Але для нашої сім'ї, як і для багатьох інших, це не лише час святкувати, але і час піклуватися про інших, час ділитися своїми талантами і, звичайно ж, час, щоб ще більше наблизитися до Христа. Завдяки цьому в нашому сімейному колі зародилося кілька різдвяних традицій.

Одна з таких традицій була заснована нашими дітьми. Вони дуже люблять виготовляти різдвяні листівки і дарувати їх рідним, друзям чи людям, які потребують особливої підтримки. Діти говорять, що дуже щасливі, коли бачать радість на обличчях людей, які отримують їхні листівки. Це допомагає їм відчутти справжній дух Різдва.

У Книзі Мормона написано, що малими і простими засобами Господь здійснює велику роботу. І я точно знаю, що ця робота починається в наших домівках, в наших серцях і в серцях наших дітей. ■

ДЕЯКІ ВЕБ-САЙТИ ТЕРИТОРІЇ

www.ldschurch.com.ua

www.mormonnews.org.ua

www.lds.ru

www.mormonnews.kz

www.mormonnovini.bg

www.mormonnews.by

www.mormonnews.lv

www.mormonu-naujienos.lt

www.jeesusekristusekirik.ee/

www.lds.bg

www.hqvose.am

www.jezuskristusbaznica.lv

www.mormoniiru.md

www.lds.lt

www.mormonii.md

ДО ЧИТАЧІВ

Розділ *Новини Східноєвропейської території* видається під керівництвом Президентства території. Різні рубрики: "Місцеві новини", "Голоси місцевих святих останніх днів", "Улюблені вірші зі Священних Писань", "Намагаємося бути схожими на Ісуса", "Як я дізнався", "Досвід моєї місії", "Сторінки історії", "Відгуки"—відповідають духовним потребам членів Церкви, які живуть в Східноєвропейській території, і формуються на основі матеріалів, що присилають з усіх місцевих місій, приходів і колів. Тому редакційна колегія розділу *Новини* запрошує вас, наших читачів, поділитися своїм унікальним духовним досвідом, надіславши інформацію щодо нього на наведену далі електронну адресу: **kolomitsevaio@oakmanagement.ru**. Завдяки вашій активності, ми сподіваємося, що на сторінках розділу з'являться яскраві матеріали й місцеві члени Церкви зможуть дізнатися про цікаві події та заходи, про своїх братів і сестер, які живуть в інших куточках нашої території, про те, як вони застосовують євангелію в своєму житті. ■

